

لیست امید، حاصل دسترنج ظریف

محمدجواد ظریف در شورای روابط خارجی آمریکا و در پاسخ به هاله اسفندیاری صراحتاً تباطؤ نتیجه مذاکرات هسته‌ای دولت روحانی و ۵۰۱ با نتیجه انتخابات مجلس دهم را مطرح کرد. یعنی در واقع ظریف این نگرانی را به اسفندیاری منتقل کرد که در صورت شکست مذاکرات، آنها انتخابات مجلس دهم در ایران را خواهند ساخت. این طرح دغدغه ظریف البته یک روی دیگر هم داشت؛ روی دیگری می‌گوید در صورت حصول توافق هسته‌ای (حالا به هر قیمتی و به هر دلیلی) نتیجه انتخابات مجلس دهم برای جریان سیاسی مطبوع ظریف خوشایند خواهد بود. انتخابات مجلس دهم بر گزار شد و اصلاح‌طلبان توانستند توفیقاتی به‌دست آورند. در تهران همه ۳۰ عضو لیست امید (فهرست انتخاباتی اصلاح‌طلبان و حامیان دولت) توانستند به مجلس دهم راه یابند. البته رد پای ظریف یا به عبارتی نقش ظریف در این ماجرا هم کمی بعد ثبت شد. بعدازظهر دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۹۵ نخستین نشست هم‌اندیشی «فراکسیون امید» در مسجد سلمان فارسی نهاد ریاست‌جمهوری برگزار شد. جواد ظریف میهمان ویژه این نشست بود. کسی که شاید نماینده‌های لیست امید بیش از هر فرد دیگری، خود را مدیون او می‌دانند. حضور ظریف در همایش فراکسیون اصلاح‌طلبان یکی دیگر از اقدامات غیر ملی وزیر امور خارجه ایران بود. او این بار نیز ملاحظاتی ملی را کنار گذاشت و از جایگاه وزیر امور خارجه، در جمع آن دسته از نماینده‌های همفکر خود که توانسته بودند کاندیداهای رقیب را (که ظریف آنها را دلواپسان می‌خواند) شکست دهد؛ حضور یافت. اما صحبت‌های ظریف در همایش همفکران اصلاح‌طلبان هم قابل تامل است. ظریف در همایش فراکسیون اصلاح‌طلبان اظهارداشت: مسأله هسته‌ای مشکلی بود که مانع پیشرفت کشور بود و بر سیاست داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی کشور سایه افکنده بود و باعث می‌شد دشمنان ما اقدام علیه ایران را در قالب آن توجیه کنند. وی ادامه داد: هدف برجام استفاده از شرایط برای برداشتن مشکلاتی که مانع پیشرفت کشور بود، است. مشکلاتی که در اقدامی علیه ایران را در سایه آن توجیه می‌کردند. ظریف همچنین تصریح کرد: نتیجه این همه مقاومت مردم و حضور شکوهمند در انتخابات ۹۲ و مجدداً در انتخابات ۹۴ و اردیبهشت ۹۵ نباید صرفاً برای واردات کالا باشد و برای اینکه چنین هدفی حاصل شود سرمایه‌گذاران خارجی باید مطمئن شوند ایران شریکی امن و درازمدت است به همین دلیل ما نیازمندیم شرایط را بشناسیم و آب به آسیاب دشمنان نریزیم. وی در ادامه عنوان کرد: یقین دارم با مجلس خوبی که با حضور مردم ساخته شده، قوه مقننه در کنار دولت خواهد بود و ما به کمک، همدلی و انتقادات سازنده دل بسته‌ایم. ما نیاز داریم از شما نقد منصفانه بشنویم و نیاز داریم تذکرات جناح‌ها به سوی ما سرازیر شود البته نه به اندازه مجلس قبلی.

«وطن امروز» اقدامات غیر ملی محمدجواد ظریف و اعمال اهداف جناحی در مذاکرات هسته‌ای را باز خوانی می‌کند

ملی باش!

مذاکرات هسته‌ای در سر حقوق ملت ایران!
در این نشست هاله اسفندیاری، مدیر بخش مطالعات خاورمیانه اندیشکده «وودرو ویلسون» و از مهره‌های اصلی تئوری براندازی نرم در کشورهای هدف آمریکا، از ظریف پرسید: «لطفاً درباره تأثیر گفت‌وگوها بر مسائل سیاسی داخل ایران توضیح بفرمایید، البته می‌دانم که این حوزه، مدنظر شما نیست».
محمدجواد ظریف نیز به این سؤال اینگونه پاسخ داد: «بی‌تردید همینطور است، زیرا ما روندی را شروع کرده‌ایم که هدف از آن تغییر فضای سیاست خارجی کشور است. اگر با وجود تلاش‌های ما برای تعامل، این تلاش‌ها بی‌نتیجه بماند، مردم ایران این فرصت را خواهند داشت تا ۱۶ ماه دیگر که انتخابات پارلمانی در ایران برگزار می‌شود، به این عملکرد ما (با آرای خود) پاسخ دهند. وقتی قبلاً در تعامل و مذاکرات درباره توافق هسته‌ای با جامعه بین‌المللی در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵، توافقی‌هایی کردیم و تلاش‌های ما برای عملکرد شفاف، از جانب اتحادیه اروپایی رد شد، مردم جواب ما را با انتخاب رئیس‌جمهوری متفاوت دادند که مرا هم زود بازنشسته کرد! البته باید توجه داشت که اتحادیه اروپایی به تنهایی فعالیت نمی‌کرد و مقامات کاخ سفید و وزارت خارجه آمریکا مانع از هرگونه توافق شدند، همانطور که حالا هم کسانی هستند که نمی‌خواهند هیچگونه توافقی حاصل شود، قطع نظر از اینکه مفاد آن چه باشد. حالا من بار دیگر زنده شده‌ام (خنده حضار). به نظر من، در انتقال پیامی که جامعه بین‌المللی بویژه غرب می‌خواهد به ایران منتقل کند باید بسیار دقت کند. باید دید تعامل از جانب ایران و تلاش ایران برای باز بودن و نگاه به آینده داشتن با پاسخ مثبت مواجه می‌شود یا اینکه بار دیگر رد می‌شود. من فکر می‌کنم مردم ایران پاسخ خود را در صندوق‌های رای نشان خواهند داد».
■ **باز هم بودا**
قبل از حضور در شورای روابط خارجی آمریکا و این پاسخ جنجالی که در ایران به «ظریف‌گیت» معروف شد؛ محمدجواد ظریف ۲ بار دیگر نیز مجاری شکست مذاکرات هسته‌ای ۲۰۰۵ و نتیجه آن در تغییر آرایش سیاسی در ایران را برای غربی‌ها بازخوانی کرد. ظریف در قالب مذاکرات هسته‌ای با ۵۰۱ در دولت روحانی ۲ بار دیگر هم آداب دیپلماتیک را کنار گذاشت و درباره عواقب شکست مذاکرات بر فضای سیاسی داخل ایران گفت. محمدجواد ظریف بلافاصله پس از شکست

وارد مذاکره با البرادعی شد تا دغدغه‌های خود را با او در میان بگذارد اما او در مذاکره با البرادعی چه گفت؟ آیا خواهش‌ها آن شد که تفسیر متناسب و معقول و محدودی از تعلیق ارائه کند تا حق مسلم مردم ایران در داشتن برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای حفظ شود؟ این ترجمه صحبت‌های محمدجواد ظریف در گفت‌وگو با البرادعی است: «بسیاری از کاندیداهای انتخابات ریاست‌جمهوری (انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۸۴) از شکست مذاکرات ما سوسود می‌برند. آنها موفقیتی در این گفت‌وگوها نمی‌بینند، از طرفی آنها آدم‌های پرنفوذی هم هستند. اعتبار اروپایی‌ها و مذاکره‌کنندگان ایرانی هر دو در ایران از دست رفته است. این تنها مشکل اعتماد به آنها نبوده، این مشکل اعتماد به جبهه ما هم بود. اعتماد به نوع اعتبار ما در خانه».
آیا ظریف از این اظهاراتی که با البرادعی در میان گذاشت به دنبال احقاق حقوق هسته‌ای مردم ایران بود یا دغدغه‌های حزبی و سیاسی جریان سیاسی مطبوع خود را پیگیری می‌کرد؟ از قضا همان که ظریف نگرانش بود اتفاق افتاد. البرادعی یک تفسیر سخنگیرانه از موضوع تعلیق ارائه کرد. توافقات بروکسل و پاریس هم به شکست انجامید و جریان سیاسی مطبوع ظریف انتخابات ریاست‌جمهوری را به رقیب باخت؛ البته فیلم گفت‌وگوی غیررسمی ظریف و البرادعی که حدود ۱۰ سال بعد از آن منتشر شد نشان داد در ایران فردی به عنوان وزیر امور خارجه بر سر کار آمده و مسؤولیت مذاکرات هسته‌ای جدید با ۵۰۱ را این بار در دولت حسن روحانی بر عهده دارد که در مذاکرات خود با طرف‌های خارجی، ابایی از پیگیری منافع جریان حزبی مطبوع خود ندارد!

گروه سیاسی؛ محمدجواد ظریف جمعه ۲۳ آذرماه در چهارمین نشست حزب ندای ایران، از احزاب اصلاح‌طلب حضور یافت و به سخنرانی پرداخت.
به گزارش «وطن امروز»، او در این سخنرانی درباره عبور جهان از نظام تک‌قطبی مطالبی مطرح کرد و گفت غرب دیگر مرکز دنیا نیست. ظریف در ادامه از جریان‌های فکری که غرب را مرکز دنیا می‌دانند انتقاد کرد. او در حالی این موضوع را مطرح کرد که در افکار داخلی ایران، او به عنوان یک وزیر امور خارجه غرب‌گرا شناخته می‌شود، البته او در ادامه اظهاراتش بدون توجه به ماهیت جایگاه وزارت امور خارجه، باز هم شخصیت ملی وزیر امور خارجه را نادیده گرفت و علیه کسانی که او «دلواپس» نامید اظهارنظر کرد تا نشان دهد پس از قریب به ۶ سال حضور در مسند وزارت امور خارجه، هنوز از پختگی لازم برای مراعات اصل بی‌طرفی وزیر امور خارجه در مناسبات حزبی داخلی برخوردار نیست.
همین موضوع یعنی بی‌توجهی ظریف به ملاحظات جایگاه وزارت امور خارجه البته با انتقاداتی همراه بود. غیر از استفاده او از عبارت «دلواپسان» که کلیدواژه جریان اصلاحات و دولت حسن روحانی در برهه‌های انتخاباتی بوده است؛ حضور او در همایش یک تشکل اصلاح‌طلب نیز برای وی دردسرساز شد. در این میان حتی برخی رسانه‌های اصلاح‌طلب از ظریف به خاطر بی‌توجهی به میانی و ملاحظات دستگاه دیپلماتی ایران در تأکید بر ملی بودن جایگاه وزیر امور خارجه و نه حزبی بودن آن، انتقاد کردند و از او خواستند کمتر در اماکن برنامه‌های اصلاح‌طلبان آفتابی شود. اشاره این روزنامه‌ها به حضور ظریف در چهارمین همایش حزب اصلاح‌طلب «ندای ایرانیان» بود است. دبیر کل این حزب، صادق خرازی از نزدیکان رئیس دولت اصلاحات است. در نخستین بیانیه این حزب نیز تصریح شد که تلاش می‌کند از تجربیات دولت اصلاحات استفاده کند. روابط نزدیک حزب «ندای ایرانیان» با رئیس دولت اصلاحات به گونه‌ای است که این حزب در انتخابات پنجمین دوره شورای شهر تهران سهمیه داشته است و حداقل یکی از افراد لیست اصلاح‌طلبان در تهران (مجید فراهانی) از اعضای شورای مرکزی این حزب است. موضوع دیگر مناسبات عجیب ظریف و صادق خرازی است.
اما چرا محمدجواد ظریف بدون توجه به ملاحظات و اصول و عرف دستگاه دیپلماتی ایران، در مجمع و احزاب اصلاح‌طلبی حاضر می‌شود و از جایگاه وزارت امور خارجه، به جریان سیاسی رقیب اصلاح‌طلبان کنایه می‌زند؟
اینکه وزیر امور خارجه نیز دارای گرایش‌های سیاسی باشد، یک امر پذیرفته شده است اما تاکنون بویژه در دوره‌های اخیر، وزرای خارجه در مقام تصدی این پست، فعالیت‌های حزبی خود را کنار گذاشته و به عنوان یک وزیر در جایگاه ملی اقدام کرده‌اند. ظریف اما از این قاعده مستثناست. یک مرور کوتاه بر رفتارهای محمدجواد ظریف نشان می‌دهد او نه تنها خود را به رعایت این اصل پایبند نمی‌داند بلکه در بزرگه‌های حساس، به دنبال پیگیری منافع جریان سیاسی مطبوع خود است. جالب آنکه در این بزرگه‌ها که ظریف در آن تصمیم‌گیر است، اتفاقاتی می‌افتد که منافع جریان سیاسی مطبوع ظریف (اصلاح‌طلبان و دولت روحانی) تأمین می‌شود اما مطالبات مردم و توده جامعه محقق نمی‌شود.
«وطن امروز» در این گزارش برخی موارد رفتارهای غیرملی و شبه‌حزبی محمدجواد ظریف را در جایگاه وزیر امور خارجه و نیز در مذاکرات هسته‌ای در دولت اصلاحات مورد بازخوانی قرار می‌دهد.
■ **لایه به البرادعی!**
۲۱ اکتبر ۲۰۰۳ مذاکرات هسته‌ای سعیدآباد به ریاست حسن روحانی در دولت اصلاحات برگزار شد. وزرای خارجه انگلیس، آلمان و فرانسه در سعیدآباد گرد هم آمدند تا نخستین توافق درباره برنامه هسته‌ای ایران انجام شود. آنچه در این مذاکرات گذشت، بارها مرور شد اما آنچه مربوط به رفتار غیرملی و شبه‌حزبی ظریف است، مذاکرات غیررسمی او با محمد البرادعی در گوشه‌ای از سالن مذاکرات است. ظریف که در آن زمان یکی از اعضای تیم مذاکره‌کننده بود، تلاش می‌کرد البرادعی را راضی کند تفسیری مطلوب او از موضوع «تعلیق» ارائه دهد. ماجرا اینگونه بود که در مذاکرات سعیدآباد، دولت اصلاحات پذیرفت برنامه هسته‌ای ایران تعلیق شود اما مقرر شد از آنسوی بین‌المللی انرژی اتمی تفسیر خود از موضوع «تعلیق» را ارائه دهد. ظریف در گوشه‌ای از سالن به شکل غیررسمی

تهدید تولید ملی

0 107354 683291

خرید کالای خارجی!